

Słowo na niedzielę 19 kwietnia 2020 roku- II Niedziela Wielkanocna-
Miłosierdzia Bożego

(Dz 2,42-47; Ps 118 (117), 1 i 4.13-14. 22 i 24; 1P1,3-9; J 20,19-31)

Bóg kocha człowieka. Posłał na świat Jezusa, by poniósł śmierć za nasze grzechy. Mamy przyjąć naukę o Chrystusie, by cieszyć się życiem wiecznym.

Święty Łukasz relacjonuje życie wspólnoty jerozolimskiej. Cechowało ją jedność, postępowanie według Słowa Bożego, wspólnota i modlitwa. Wspólnota powstała po Zesłaniu Ducha Świętego i otrzymaniu Jego mocy. To właśnie Duch Święty przejawia się w tych czterech wymiarach: przestrzeganie nauki apostołów, Eucharystii (łamaniu Chleba), tworzeniu wspólnoty braterskiej i jedności z Bogiem w modlitwie. Te wymiary życia wspólnoty wymagają wytrwałości, wierności i oddania. Pierwsi chrześcijanie każdego dnia żyli Bogiem, Jego słowem. Cechą charakterystyczną pierwotnego Kościoła było wielbienie Boga i dawanie o Nim świadectwa wiary. Taką codzienną postawę Bóg błogosławił poprzez rozwijanie się Kościoła i dostępowaniem zbawienia coraz większej liczby osób.

Psalm 118 jest liturgicznym hymnem wzywającym do uwielbienia Boga i dziękczynienia Mu za Jego dobroć i łaskawość. Psalmista zachęca do zaufania Panu, a doświadczymy zwycięstwa i Jego mocy w naszym życiu. Do Boga należy ostateczne zwycięstwo nad złem i śmiercią. Psalm ten jest radosną pieśnią paschalną Kościoła, który sławi Zmartwychwstanie Chrystusa i zapowiada ostateczne pokonanie śmierci. Sam Jezus śpiewał go z uczniami na zakończenie wieczerzy paschalnej. Dzień, który Pan uczynił, to dominujący nad całą historią dzień Zmartwychwstania Chrystusa.

Piotr rozpoczyna podobnie jak pierwotny Kościół od wielbienia Boga i Jezusa Chrystusa. Podstawą do wielbienia jest świadomość wielkiej miłości Boga do człowieka, wyrażającej się w Męce, Śmierci i Zmartwychwstaniu Jezusa. Przez wiarę człowiek rodzi się na nowo, do życia wiecznego. Dokonuje się to poprzez przyjęcie głoszonej Ewangelii. Bóg daje nam nowe życie, rozpoczynające się dzięki Zmartwychwstaniu Chrystusa. Nowe narodzenie upodabnia nas do Chrystusa i daje nam prawo nazywania Boga naszym Ojcem. Jako dzieci Boga jesteśmy dziedzicami nieba. Możemy być pewni osiągnięcia zbawienia, które jest celem chrześcijańskiego życia. To

zbawienie możemy osiągnąć przez wiarę czyli zaufanie Bogu i zaproszenie Go do swojego serca i życia jako Pana, Boga i Zbawiciela.

Św. Jan podkreśla, że misja Jezusa została wykonana. Przyszedł, by przez swoją Mękę na krzyżu wyjednać nam zbawienie i na nowo pojednać z Bogiem. Zburzył mur wrogości, który nas od Boga przez nasze grzechy oddzielał. Objawia się po Zmartwychwstaniu swoim uczniom i posyła ich do kontynuowania dzieła zbawienia ludzkości. Apostołowie mają głosić prawdę o Zmartwychwstaniu Jezusa i wzywać ludzi do wiary. Najpierw jednak muszą sami w tę prawdę uwierzyć, dlatego Jezus daje im moc Ducha Świętego. Na świecie będzie wiele ludzi, którzy nie przyjmą świadectwa apostołów, podobnie jak to uczynił św. Tomasz. Jezus wzywa nas, podobnie jak Tomasza do całkowitego zaufania Mu, Jego nauce i uwierzenia w Niego oraz wyznania : „Pan mój i Bóg mój!”. Jan pokazuje na czym tak naprawdę polega wiara:- przyjęcie prawdy o Jezusie Chrystusie jako Mesjaszu, bezgraniczne zaufaniu Mu i postępowanie według Jego nauki. Tak pojmowana i wyznawana wiara daje życie wieczne.